

Rigorózní práce
Mgr. Jany Š p a č k o v é

na téma

Rodičovská zodpovědnost a omezující zásahy státu

P o s u d e k k o n z u l t a n t a

Předložená rigorózní práce má celkem (cca) 139 stran, včetně stran vstupních (název, obsah atd.) a stran závěrečných (i resumé). Systematicky je uspořádána do pěti kapitol, vesměs dále členěných. Vlastnímu textu předchází úvod, za textem je zařazen závěr, resumé, seznam literatury a použitých zkratek, abstrakt a seznam klíčových slov.

Seznam použité literatury, monografií, komentářů, a zejména pak statí, je velmi bohatý (přes dvě stě prací), ale citováno je vlastně z velmi omezeného okruhu - z necelé třicítky prací. Přes řečenou bohatost postrádám některé starší práce, zejména S. Radvanové. Naopak, jsou uvedeny i práce zastaralé, nahrazené již dávno novějšími. Jakoby autorka ustrnula kdesi v minulosti. Doktorandka uvádí i judikaturu. Pochybným zůstává zdroj citace důvodové zprávy k návrhu OZ (posléze z.č. 89/2012 Sb.), kdy autorka uvádí záhadné stránkování (jistě, že vím, odkud je citace pochází, je ale chybou neuvede-li autorka text Eliáš a kol. v seznamu literatury).

Pro poznámkový aparát platí to, co bylo prve uvedeno, a to navzdory jeho relativní četnosti. P.a. je veden lege artis.

Po úvodu následuje kapitola věnovaná obecným otázkám rubrikovaného tématu – rodičovské zodpovědnosti. V druhé kapitole se autorka zabývá velmi podrobně druhou částí tématu – zásahům státu.

Ve třetí kapitole se doktorandka věnuje jednotlivým formám náhradní péče o dítě, jakožto zásahům do rodičovské zodpovědnosti svého druhu.

Stručná, čtvrtá kapitola je věnována specifické problematice předběžného opatření.

Právní úpravou v OZ 2012 se autorka zabývá v poslední kapitole (bohužel zákonný text podává jako úpravu budoucí, zapomíná /což už naopak sama zdůrazňuje v závěru/, že v září 2013 se jedná o platné právo, součást našeho právního řádu, byť dosud účinné).

Zatímco pokud jde o právo účinné před 1.1.2014, je zřejmě patrné, že autorka měla dostatek zdrojů, z nichž mohla čerpat, celkem kvalitní zpracování problematiky, je tomu jinak, pokud se jedná o dnes účinnou právní úpravu. O některých otázkách lze říci, že diplomantka ne zcela pochopila, co se v ustanoveních, snad nezvyklých, stanoví (body 5.8. a 5.13.). Nejsložitější situaci patrně představuje právní úprava osvojení bez souhlasu rodičů; tady autorka místy doslova tápala, ale připouštím, že text zákona může být obtížně přijatelný pro někoho, kdo se zatím vnitřně nevyrovnal s dikcí tradiční civilistické nauky.

Závěr své práce pojala doktorandka spíš jako shrnující sociologicko-psychologickou studii s právními aspekty.

Předložená rigorózní práce není popisná, autorka se zamýšlí nad problémy a snaží se přijít s jejich řešením.

Práce nevykazuje žádné významné vady z hlediska souladu s právem či fakticitou, ani rozpor s převažujícím stanoviskem české civilistické dogmatiky. Drobnosti byly výše uvedeny. Nedostatkem práce je nedostatek jakéhokoli pohledu za hranice našeho státu. Přitom srovnání se tady přímo nabízí (bez ohledu na to, jakými jazyky autorka vládne, všude kolem nás, ale kupodivu snad především v Anglii, jsou velmi dobré právní úpravy rubrikované tematiky, které si zaslouží pozornost.

Autorka má pěknou češtinu, příjemný styl, práce je čtivá, dobře srozumitelná.

Uvítám, pokud se doktorandka při obhajobě práce aspoň zmíní o tom, jaký je rozdíl mezi naším a zahraničním přístupem k řešení vztahu rodič dítě, a to počínaje rokem 1950.

Vzhledem ke všemu, co jsem uvedla výše, je třeba závěrem konstatovat,

že doktorandka zvládla svůj úkol úspěšně, že splnila cíle, které před sebe položila.

Mohu tedy konstatovat, že předložená práce splňuje požadavky kladené na práce tohoto druhu a proto ji doporučuji k přijetí.

V Praze, 2014-07-20

doc. JUDr. Michaela Hendrychová, CSc.
konzultantka